

Bestemmelsen har til formål at sikre, at Danmark kan opfylde de forpligtelser, der følger af den internationale konvention af 10. oktober 1957 om blindpassagerer (Bruxelles-konventionen) eller anden international aftale, som måtte blive indgået vedrørende blindpassagerer.

Det fastsættes i Bruxelles-konventionen, hvilke lande blindpassagerer kan afvises til. Det er således en forudsætning for, at Danmark kan opfylde forpligtelserne i henhold til konventionen, at der træffes bestemmelse om udsendelse af den pågældende til et bestemt land.

Der er ikke efter udlændingelovens § 28 hjemmel til i tilknytning til en afvisningsafgørelse at træffe beslutning om udsendelse til et bestemt land.

Efter forslaget bemyndiges indenrigsministeren til at fastsætte særlige regler om afvisning og udsendelse af blindpassagerer med henblik på opfyldelse af Danmarks konventionsmæssige forpligtelser.

Der henvises i øvrigt til pkt. 9.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 11

Der henvises til bemærkningerne til nr. 7-10.

Til nr. 12

Det foreslås, at Direktoratet for Udlændinge og Flygtningenævnet uden udlændingens samtykke videregiver akterne, der er indgået i sagen om opholdstilladelse efter § 7 til politiet, når der er meddelt endeligt afslag på opholdstilladelse efter § 7, eller når udlændingen frafalder en ansøgning herom.

Bestemmelsen skal sikre, at politiet med henblik på en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet med udsendelse af den pågældende, får adgang til de oplysninger, der er indgået i asylsagen og kan have betydning for den praktiske tilrettelæggelse af udsendelsen. Efter de for Indenrigsministeriet foreliggende oplysninger drejer det sig navnlig om rejsedokumenter samt andre dokumenter, der har betydning for fastlæggelsen af den pågældende udlændings identitet o.l.

Bestemmelsen indebærer, at Direktoratet for Udlændinge og Flygtningenævnet videregiver asylsagens akter, uanset om sagen måtte indeholde oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold eller andre fortrolige oplysninger, der ellers kun kan videregives under de i forvaltningsloven opregnede betingelser, jf. herved forvaltningslovens § 28, stk. 1-3.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at Direktoratet for Udlændinge og Flygtningenævnet med henblik på en smidig videregivelse af de oplysninger, som politiet har behov for med henblik på at klar-

lægge en udsendelse af en asylansøger, vil videregive asylsagens akter uden at skulle afvente en konkret anmodning fra politiet om udlevering af akterne.

Bestemmelsen indebærer tillige, at akter vil blive videregivet til brug for politiets behandling af en sag om udsendelse, herunder også til brug for politiets forberedelse af en sådan udsendelse, uanset om udrejsefristen, der er fastsat i forbindelse med afslaget på asyl, er overskredet eller udsat som følge af f.eks. en ansøgning om humanitær opholdstilladelse.

Bestemmelsen giver adgang til at videregive alle asylsagens akter, herunder akter fra andre sager vedrørende den pågældende, som er indgået i asylsagens behandling, samt afgørelser vedrørende den pågældende.

Det bemærkes, at politiet vil have behov for at få tilsendt de originale identitetspapirer m.v., mens sagens øvrige akter kan videregives som fotokopier.

Politiet er i forbindelse med behandlingen af sager om udsendelse underlagt de almindelige bestemmelser om tavshedspligt, herunder ved kontakt med hjemlandets myndigheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 13

Efter de gældende regler kan der træffes bestemmelse om indrejseforbud samtidig med en beslutning om afvisning efter § 28, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 4 og 5.

Bestemmelsen foreslås udvidet, således at der kan meddeles indrejseforbud til personer, der afvises under henvisning til, at der efter det, som er oplyst om udlændingens forhold, er grund til at antage, at den pågældende vil tage ophold eller arbejde her i landet uden fornøden tilladelse, jf. § 28, stk. 1, nr. 3.

Til nr. 14

Ændringen har til formål at præcisere, at det i forbindelse med et afslag på asyl i en sag, der er behandlet efter den særlige åbenbart grundløs-procedure, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 3, kan pålægges asylansøgeren at udrejse straks. Det præciseres endvidere, at det i tilfælde, hvor en udlænding har været pålagt at udrejse straks, og hvor der er meddelt opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen – f.eks. på grund af en ansøgning om humanitær opholdstilladelse – på ny kan pålægges udlændingen at udrejse straks.

Den gældende bestemmelse i § 33, stk. 2, hvorefter udrejsefristen, bortset fra påtrængende tilfælde ikke må være kortere end 15 dage eller, hvis udlændingen er statsborger i et andet nordisk land og har haft bo-